

našem okraju, ki odgovarja današnji vzgoji in zdravstvenim predpisom. Poleg vseh drugih želja bomo ta dan prosili, da bi tudi mi sinovi in hčere Slovenske Krajinke dobili čimprej poštena in prostorna šolska poslopja.

Vrata ubila trgovčevega otroka. Težka vrata so padla v Cankovi na trgovčeve ženo Ljudmilo Šadi, ki je držala v rokah štiri mesece starega otroka. Udarci je ubil otročička, mater pa hudo poškodoval.

V prostovoljno smrt. V Dolnji Lendavi so našli obešenega 65 letnega posestnika Franca Genc. Zapustil je pismo, v katerem je navedel, da ga je v tako visoki starosti nagnala v prostovoljno smrt nesrečna ljubezen!

Boj sovjetskih vernikov z brezbožjem.

II.

Dobro poučeni ruski list »Meč« v Varšavi z dne 25. julija prinaša ta-le članek:

Poiskati sredstva in postaviti oddelke (kadre), da se poživijo delavnost zveze brezbožnikov, je zdaj izročeno profesionalnim zvezam. List »Trud« opisuje v številki 137 težkoče, katere bodo ovirale profesionalne zveze na tem polju.

Sestanki duhovnikov

Po sprejetju nove ustave so se začeli sestanki delegatov postavno delujočih verskih organizacij, da se posvetujejo o novi taktiki. Poleg malih, krajevnih sestankov se sklicujejo tudi velika zborovanja n. pr. v Vitčugi blizu Kostrome se je zbralo mnogo delegatov raznih vernikov iz treh okrajev: Ivanovskega, Jaroslavskega in Tverskega.

Nova taktika

Nova taktika se vpeljava v življenje. Ne samo duhovniki, marveč tudi škofje razširjajo v pridigah to misel, da je sovjetska oblast — naša oblast in v njene zastope se morajo izvoliti dostojni ljudje. Obenem z volitvami v odbore, katere je organizirala stranka, komsomolci in profesionalne

zveze, prirejajo verske organizacije volitve v cerkvene sovjete. Ena izmed duhovniških resolucij, ki je »Trudu« znana, se glasi tako-le: V zvezi s predstoječimi volitvami v selske sovjete sedanje vodstvo ne more iti mimo te zelo važne politične borbe. Verske organizacije bodo rano postavile svoje kandidate.

Verni komunisti in profesionalni zvezarji

Položaj se olajšuje s tem, ker verni ljudje niso samo v profesionalnih zvezah (kjer je vernikov prav mnogo), marveč tudi v vrstah stranke. Tako so nedavno zasledili in zdaj aretirali neko komunistko Vinogradovo. Kot član stranke je stala blizu krajevne odboru in je opravljala dolžnost profesionalnega organizatorja. O vseh rečeh, ki so se obravnavale v odboru stranke, je takoj poročala cerkvenemu sovjetu. V Ivano-Voznesensku je nek škof o vseh podvzetjih stranke redno prejemal poročila od nekega Savinkova, katerega so imeli za boljševeka, a je bil ta čas že tajni duhovnik. »Trudu« so znani tudi obratni primeri. Navodila in želje duhovnikov se naznanjajo delavcem v tovarnah po profesionalnem organizatorju.

Kulturno delo

Verniki imajo željo pomagati ljudstvu v kulturnem oziru. Na daleč okrog je postala znana neka pravoslavna ženska Sedanova. Večkrat jo vidimo v odboru stranke, pri ravnatelju tovarne. Sedanova silno skrbi za delavce, katerim se godi kaka krivica ali trpijo revščino. Ona je nesebična prosilka za vse potrebne in nesrečne. Njena delavnost je poštena in postavna.

Znamenite so tudi tri stare ženske, katere so ustanovile neke vrste posojilnico. Če kak delavec mora vzeti na posodo pet do deset rubljev, gre k ženic. Ženske natančno poznajo življenjske potrebe vsakega delavca. Če je kdo res potreben, mu dajo denarja. Večkrat pa niti ne čakajo na prošnjo, same pridejo k potrebnemu in mu nudijo pomoč.

plina helij tujim državam. Plin helij rabijo za napolnjenje velikih zrakoplovov in balonov. Plin helij ima to lastnost, da je negorljiv in zato ni nevaren. Te vrste plina ima ostali svet prav malo količino. Domalega ves monopol nad tem plinom imajo Združene države ameriške. Plin helij so Združene države ustavile v prodaji že pred več leti iz razloga, misleč, da Nemčija gradi Zeppeline za vojne namene. Zadržna nesreča v Lakehurstu pri Njujorku, ko je bil uničen nemški Zeppelin »Hindenburg« in je zgubilo 36 ljudi življenje, je omehčala ameriška srca v tem oziru, da se je začela agitacija za ponovno prodajo tega plina. Nemci so dozda polnili svoje Zeppeline s

tudi vse okoliščine, kako in kdaj so ukradene dragocenosti prišle na dan, pričajo proti temu, da bi bili obdolženci krivi.

Sodnika niti duhovnikove besede niso ganile. Hladno je stegnil roko in pokazal na dragocenosti, ki so bile razložene po mizi:

»Tole so dokazi in nihče ne more tajiti, da jih nismo v meznariji našli. Proti temu zaležejo lepe besede presneto malo.«

Tedaj je zopet stopila Veronika bliže in rekla odkritosrčno:

»Če koga od nas, tedaj morete osumiti edino mene, ne pa mojega ujca in ujne. Če hoče biti gospod sodnik pravičen, bo nju izpustil in le mene držal. Sicer pa vztrajam tudi jaz pri tem, da sem nedolžna.«

»Vi nimate tu nič predlagati ne kaj svetovati,« jo je zavrnil sodnik.

V tem trenutku so se odprle duri in v dvorano je planil — grofov jagar. Bil je nedelno oblečen, z roke pa mu je visela usnjata torba. S komolci se je preril tik pred sodnika in je z očmi ožgal ljudi okoli sebe. Ko je zagledal Špelo, je zaškrilpal z zobmi.

Vtem pa ga je že sodnik prijel s hladno, strogo besedo:

»Kaj si predrznete, da motite razpravo! Vas nisem vabil. Izgubite se mi!«

»Dosti jih je tu, ki tudi niso povabljeni,« je odgovoril jagar z močnim glasom. »Jaz pa ne bom

le ostal, ampak bom imel danes prvo besedo.«

»Vi sploh ne dobite besede. Tu jo imajo le tisti, ki jih kaj vprašam.«

Že ko je jagar stopil v dvorano, je Špela vsa prebledela. Zdaj se je hotela potuhiniti in izgubiti. Toda že je skočil jagar, jo trdo prijel za roko in prignal pred mizo:

»Krivci ostanejo tu!« je zavpil. »Nikamor ne uideš.«

»Gospod sodnik! Gospod sodnik!« je vreščala Špela.

Nastala je zmešnjava. Ljudje so vpili sem in tja. Celo sodnik, ki je doslej sedel kakor naslikan, se je zganil; obraz mu je zardel, nosnici sta se mu napihnila, tolste ustnice so mu vztrepetale. Košato se je dvignil in zagrmel nad jagrom:

»Tako se mi izgubite! Moji birači vas bodo vklениli.«

»Mene nihče ne vklene, če sam nočem,« je jagar še huje odvrnil. »Če mi ne date besede, vas zatožim grofu Kristalniku, ki je vaš in moj gospod. Kajti velike reči imam povedati.«

Take grožnje se je sodnik ustrašil. Mirno se je zopet usedel in velel zamolklo:

»Govorite torej!«

Trenutek je jagar še preudarjal, potem pa je dejal s kreplim, skoraj slovesnim glasom:

»Tale Logarjeva Veronika je nedolžna. Kriva je Špela Tilnova iz Fužine.«

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavi, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

Vpliv na mladino

V zadnjem času duhovniki vidno obračajo prav posebno skrb na moško mladino. Ozirajo se na potrebe in življenje otrok. Posebno zanimajo mladino zgodbe, ki jih pripovedujejo duhovniki o Kristusovem življenju. Delavski otroci se za to zelo zanimajo. In ko so bili poučeni o življenju Jezusovem, potem začno hoditi v cerkev in opravljajo verske vaje.

Tako poroča gori imenovani list pod znamko P. N. Kakor je razvidno iz teh dveh člankov, se verniki v Rusiji vedno bolj živahno gibljejo.

A. K.

Tabor v št. Ilju v Slovenskih goricah

V nedeljo 12. septembra se vrši v št. Ilju v Slovenskih goricah obmejni slovenski tabor, na katerega so vabljeni Slovenci in Slovenke iz vsega obmejnega ozemlja.

Spored tabora: Ob 7.30 sprejem gostov na kolodvoru in odhod z godbo na čelu v vas. Ob 9.30 sv. maša in pridiga na prostem. Po službi božji javno zborovanje; govorijo: minister dr. Miha Krek, profesor dr. Franc Sušnik, podžupan mariborski Franjo Zebot. — Popoldne večernice. Po večernicah javna telovadba fantovskih krožkov. Tabor se vrši ob vsakem vremenu.

Vlaki vozijo iz Maribora: ob 7, ob 10 in ob 13. — Za prehrano bo preskrbljeno.

Vabimo prebivalstvo Slovenskih gor in Kozjaka ter Mariborčane in okoličane, da se v velikem številu udeležijo tega pomembnega tabora!

Mariborčani in okoličani se prosijo, da javijo mariborskemu pripravljalnemu odboru udeležbo, da moremo železniški upravi javiti radi ojačitve vlakov.

Ker je šentiljski tabor letošnja prva večja prireditev v teh krajih, prosimo obilne udeležbe.

Pripravljalni odbor.

Sv. Jurij ob Taboru. V nedeljo 12. septembra bo v Sv. Juriju ob Taboru velik prosvetni tabor. Ob 8.30 zbirališče v Ojstriški vasi in sprejem gostov, g. bana dr. Natlačena in drugih odličnikov. Ob 10 slovesna sv. maša na prostem z ljudskimi petjem. Po sv. maši zborovanje pred cerkvijo. Govorila bosta g. prof. Bitenc Mirko iz Celja in g. Turnšek Pongrac. Ob 13.30 v farni cerkvi slovesne veečnice, ob 14.30 športno-gimnastičen nastop fantov in deklet.

Bočna pri Gornjem gradu. Trdnjave padajo! Še pred nedavnim bi bilo kar predrzno misliti, da bi mogla v Bočni živeti organizacija, ki ne bi bila liberalno in jugoslovensko pobarvana. Toda nedelja 29. avgusta nas je drugače prepričala. Mogočno katoliško slovensko gibanje, ki je po letih preganjanja še dvakrat silneje zaživelo, je našlo odmeva tudi v Bočni. Fantje, ki znamenje časa razumejo, so ustanovili krožek ter začeli s tihim, a vztrajnim delom. Osemdesetletni g. župnik jim je dal za sestanke župnišče na razpolago, ker je spoznal vso važnost fantovskega dela. Da svoj delovni program tudi javno izpovedo, so priredili omenjeno nedeljo Jegličovo komemoracijo, združeno s telovadnim nastopom. Bil je to njihov nadvse časten krst. Na vrtu prijazne Zmajčeve gostilne se je zbralo kar lepo število slovensko zavednih Bočanov, med njimi najuglednejše domače osebnosti, ki so s tem dali priznanje fantovskemu hotenju. Deklamaciji mladca in z globoko doživeto besedo osmošolca Presečnika podani recitaciji je sledil načelen govor vaditelja, ki je z vso jasnostjo poudaril ves smisel borbe: slovenstvo in katolištvo. Govor o Jegliču pa je dokazal, da je bilo prav to dvoje osišč vsega njegovega žrtvovanja. Pri telovadnem nastopu so izvajali proste vaje člani in mladi domačega odseka ter

sosednjih: iz Mozirja, Šmarina, Ljubnega in Nove Štife. Moralno in gmotno je prireditev uspela v največje zadovoljstvo prirediteljev, posebno še, ker je bila nameravana za najožji okvir. V priznanje pa je treba omeniti, da od sicer nenaklonjene strani ni nihče skušal prireditve kakorkoli ovirati, razen nekaj telesno, zlasti pa še duševno nedozorelih fantalinov, ki vidijo smisel in višek nacionalno »edinstvojuščega« dela v lomljenju nedolžnih mlajev, o perečih vprašanjih pa, ki naše narodno življenje more, se jim niti ne sanja. Za take mušice se slon ne briga.

Sv. Mohor pri Rogaški Slatini. Tabor fantov in mož za rogaško dekanijo se bo vršil na Rodnah 12. septembra. Fantje in možje, na plan, da pokažemo naš verski nastop! Vabijeni ste iz vse dekanije v obilnem številu!

Vuzenica. Naš kmet gleda z obupom na svoja polja, ki mu letos daleč ne bodo dala toliko, da bi preživel svojo družino. Tudi delavec bo letošnjo zimo trpel pomanjkanje kljub 16 urnemu delavniku. Kaj pa naša mladina? Spl. Prebudil se le, če kje v bližini v kaki krčmi zahrešči harmonika. Če mlajšega človeka nagovarjaš v kako res dobro organizacijo, te bo najprej vprašal, ali bo kdo tam dal za pijačo in če bo ples. Fantje iz Vuzenice! Malo nas je, a ne držimo tudi za bodočnost rok križem! Strnimo se v vrsto katoliškega fantovskega odseka in pokažimo, da smo sinovi krščanskih staršev in ne komunisti, kakor nas nazivajo starejši ljudje! Na prosvetno delo, da ne bo naša sicer dobra župnija, kar se tiče dobrega društvenega delovanja, tako daleč za drugimi!

PROSVETNA DRUŠTVA — POZOR!

Dne 29. junija smo predstavljali dve igri: »Jeza nad petelnom in kes«, spisal Viljem Pallier, in »Čarodejna brivnica«, spisal Vodopivec.

Dne 13. avgusta pa dobimo od nekega »Udruženja« to-le pismo: »Prosimo vas, da nam nakažete za vpriporitev igre Viljem Pollla avtorsko taničnjo v znesku 100 din in za naš današnji dopis 1.50 din, skupno 101.50 din. Dragotin Vodopivec, katerega igro Čarobna palica (?) ste tudi vpriporili, ni pri nas udružen.«

Torej je V. Pollla bil udružen??

Na to smo prosili »Udruženje«, da nam taničnjo zniža, a »Udruženje« je odgovorilo, da tega ne more storiti.

Zdaj smo pa »Udruženju« odgovorili, da je igra »Jeza nad petelnom in kes« izšla v zbirki ljudskih iger, II. snopič, leta 1901 in da je pisec igre Viljem Pallier umrl 17. marca 1895. Prašali smo tudi, kateri naslednik pisca Pallierja je k »Udruženju« pristopil, kdaj, kje in kako. A odgovora nismo prejeli.

Zakaj je »Udruženje« od nas zahtevalo taničnjo, ker dotični pisec ni bil udružen? Mnenja smo, da zato, ker so mislili: Klerika'ec (Katoliško prosvetno društvo) je boječ, vse verjame in bo zahtevano plačal. Toda »Udruženje« se je hudo opeklo. Skazalo se je, da je nevedno, a tudi skrajno predrzno, ker je zahtevalo taničnjo od pisca, ki ni le udružen, marveč je že umrl leta 1895 in se ni pisal »Pollla«, marveč Pallier.

Torej društva, pozor! Preden igrate, pozvedite, koliko se zahteva za taničnjo.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Prihova. Umrla je na Prihovi prevžitkarica Černec Ana, p. d. Gavžnarca, stara 69 let. Bila je dobra, pobožna žena. Njen mož je potožil: Vse sem bil: otrok, fant, mož, gospodar, prevžitkar in sedaj sem še vdovec. To bo moj konec! — Blaga žena naj počiva v miru!

Studenice. Žalostno so zapeli zvonovi v ponedeljek 30. avgusta in nam naznanili tužno vest, da se je poslovila od nas in svoje družine vzorna mati. Uršula Vidmar je bila zvesta svojemu možu skozi 44 let. Svoje otroke je vzgajala v verskem strahu ter sama rada pristopala k mizi

»Mrha vražja!« je zahretila Špela. »Gospod sodnik! Ta mežnarjeva je njegova ljubica; njo bi rad opral, mene pa umazal.«

Veronika je od sramu vsa zardela. Z vseh strani so zijali vanjo.

»Dokažite!« je opomnil sodnik jagra.

Ta je segel v torbo, potegnil iz nje Špelino ruto in jo razgrnil, da se je prikazala dragocena ovrtnica šmarske Marije. Ozrl se je naokoli in vprašal:

»Kdo pozna to ruto? Čigava je?«

»Špelina je, Špelina!« se je oglasilo več mladeničev, ki so se nagnili bliže. »Poznamo jo.«

»Ta vrag mi jo je ukradel,« je zavpila Špela.

»Jaz tebi ukradel?« je zarjul jagar. »Zini mi še to in pri tej priči te treščim ob zid ko mačko, da se ti vse kosti razletijo.«

Špela se je potuhnila; po vsem telesu je trepetala.

Naslednji hip pa se je že spet vzravnila in zaiskala:

»Ta je razbojnik in si je s svojo ljubico razdelil plen. Zdaj bi rad s to ruto, ki mi jo je ukradel, name zvalil krivdo.«

Jagar je že dvignil pest, pa jo je spustil in rekel neznanosko mirno:

»Imam priče za to, da ti rufe nihče ni ukradel. In da si plena z nikomer nisem delil, to veš ti najbolje. Ti si ukradla zlatnino, ti si potrgala drage

kamne. Tudi denarja je bilo: devet goldinarjev, sedem krajcarjev manj, je bilo iz cerkve, razen teh pa še štirideset goldinarjev. Vse to si pobrala ti in spravila v svojo malho.«

»Gospod sodnik, laže se, da se kar cedi,« je zavreščala.

»Jaz da se lažem? Počakaj, še več bom povedal! Ti si največ kriva. Ti si si namislila, da bi bilo dobro, šmarsko cerkev okraštiti; ti si silila in naganjala; ti si se pred večno lučjo v cerkev splazila in pod stopnice skrila, dokler mežnar ni zaklenil. Pred polnočjo si stranske duri odpahnila, da si skozi te svojega pomagača spustila noter. Taj, če moreš!«

Kakor da jo s kijem tolče po glavi, tako so padale te besede po njej. Vsa omočena je bila in je lezla vase kakor prestrašena kura.

Ko je utihnil, je zopet zajezikala:

»Kdo pa je bil moj pomagač, ha? Pa ga povej, če ga moreš!«

»Da, tudi tega bom povedal. Danes mora vse na dan; nič ne ostane prikrito. Ti si hotela tako, pa naj ti bo!«

Zdaj je spoznala, da je postalo strašno res. Še se je obupno branila, toda nje drzni pogum je že pojemal in plahnel.

»Jaz nimam kaj s to tatvino, še s prstom nisem ganila,« je na moč zavpila.

(Dalje sledi)

hidrogen plinom, ki je mnogo mnogo cenejši nego helij.

Škotska

Pred kočjo škotskega drvarja se ustavi dragocen avto in eleganten, mlad gospod izstopi. Iz kočje pa pride godrnjav drvar. Mladi gospodič pristopi k njemu in veselo vzklikne: »Oče, kaj me ne poznate? Jaz sem v 1 sin William, ki ste ga pred desetimi leti poslali po tobak v mesto! Takrat sem jaz kar tam ostal, sem lepo napredoval in imam zdaj sijajne dohodke! Tole je moj lastni avto. No, oče, kaj pravite?« Drvar nezaupno ogleduje sina. »Tako,« zamrmra čez nekaj časa, »in kje imaš tisti tobak?«

Gospodovl. Njena priljubljenost se je pokazala na dan pogreba, ko so ji nanosili od vseh strani vencev in rož, katere je vedno tako ljubila. Naj ji sveti večna luč — preostalim naše sožalje!

Loka pri Zidanem mostu. V nedeljo 29. avgusta je umrl od kapi zadet g. Janez Novak, brat pred enim mesecem umrlega Franca Novaka. Vest o nenadni smrti je presunila vse farane, ker so ranjkega spoštovali in ljubili kot pošteni naka in miroljubnega človeka. Naj mu sveti večna luč!

Planina pri Sevnici. Umrl je 31. avgusta g. Jurij Zibret v Pristovi, star 83 let. Pri odprtem grobu 2. septembra mu je govoril v slovo g. župnik. Rajni je bil skrben gospodar in oče enajstih otrok, šest jih živi, pet jih je že umrlo. Zadnja leta je bil bolj rahlega zdravja, vendar ni miroval; vedno je doma delal kako lahko delo in varoval vnuke. Dragi sosed, počivaj v miru — domčim pa naše sožalje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Vlomilec-samomorilec. Dne 30. avgusta zjutraj so ob cesti apaškega borovja pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju našli ustreljenega neznanca in samokres poleg njega. Orožništvo je še isti dan ugotovilo, da je to iz mariborske kaznilnice pobežli kaznjenc Potočnik Franc, 22 letni fant iz Ptujске gore, ki je lani tamkaj uropal monštranco iz tabernaklja pa je zdaj sedel radi tega in še drugih zločinov. Po pobežu se je skrival v okolici ter vlamil in kradel dalje; pri njem so našli hranilno knjižico nekega berača-invalida, katere mu je malo prej ukradel s knjižico tudi precej denarja. Zadnje noč je vlomil v Apačah pri gostaču Sakelšek ter njega in zlasti njegovo ženo nevarno obstrelil, a po nesreči obstrelil tudi sebe v nogo, in to mu je postalo usodopolno: na pobežu se je vsled hude krvavitve zbal, da ne bo mogel uteči, pa je zadnji strel revolverja nameril sebi na srce. V oni hiši je gotovo pričakoval lep denarni plen, ker menda ni vedel, da lastnik zadnji čas ni stanoval več tam. Pred leti je vlomilec-ubijalec, Sakelšekova žena je namreč vsled dobljenih ran umrla v bolnišnici, pristopil tudi k lovrenčkemu Sokolu. Kakršno življenje, takšna smrt...

Ormož. Ob Kmečki tabor v Ormožu sta se za »Jutrome« obregnila še »Slovenska vase« in pa »Kmetški list«, oba 1. septembra. Vsa ta družba si je pač edina v tem, da res ne bo nič z njenim gospodovanjem v Sloveniji, dokler se ji ne bo posrečilo razbiti enotnosti našega kmečkega ljudstva ter se mu vsiliti za »voditelje«. Naravnost značilno je, da tako zvana kmečka lista v tem primeru imenitno sekundirata gosposkemu »Jutru«. Verjamemo obema, da jima je družba, ki se zbira okrog »Jutra«, mnogo bolj mila kakor pa tabor, v katerem se v ogromni večini zbira naše kmečko ljudstvo. Dopisnik »Slovenske vase« se najbrž le še spominja, kako

je se pred kratkim šel čez drn in strn s tistimi ljudmi in tisto gospodo, čez katero sedaj ne more dovolj grmeti. Seveda vidi, da ljudje tega ne odobravajo, pa se hoče vsaj malo prikupiti, da bo lahko ob priliki pomagal spet vleči kakšen zavožen »gosposki« voz iz blata. Opravičeno se nam zdi, da kmečka načela drže pri teh ljudeh le toliko časa, dokler jih kakšen gospod ne blagovoli milostno pogledati. Verjamemo, da ta dopisnik o slabih cenah in toči zna govoriti, da pa bi znal storiti res kaj koristnega za kmečki stan, in to vsaj eno desetino tega, kot so že storili tisti, katere on napada, tega pa ne verjamemo in on sam najbrž tudi ne. — Kar se tiče napada na tabor v »Kmetškem listu«, bo vsak udeleženec in objektivni opazovalec moral ugotoviti, da je to od kraja do konca enostavno zmišljena in zlagana storija. Če je »Kmetški list« kraj, kamor lahko vsak odlaga odpadke, potem ima v Ormožu vrednega dopisnika. Resno in iskreno pa pomilujemo bralce »Kmetškega lista«, ki so primorani uživati tako duševno hrano.

Veržej. V nedeljo, 12. t. m. bo pri pozni službi božji blagoslovljen kip sv. Terezije D. J., ki so ga naše domačinke kupile v Franciji in semkaj poslale z željo, da bi se tudi pri nas razširilo češčenje te povsod priljubljene svetnice! Ob tej priliki bo govoril g. urednik lističa »Mala Cvetka«. Vsi njeni prijatelji vabljeni! Vam pa, ki ste nam ta kip oskrbele, se vsi lepo zahvaljujemo z željo, da bi sv. Terezija uslišala vse vaše želje tam v tujini. Pozdravljene!

Prihova. V soboto ponoči okoli polnoči je začela goreti hiša g. Antona Hribernik, sobnega slikarja na Prihovi. Ker ni vode blizu, sta pogorela hiša in hlev do tal. Živino je gospodar rešil. Prihiteli ljudje niso mogli gasiti, ker stoji hiša na hribu, kjer imamo le zasilno izkopane studence z malo vode za vsakdanjo potrebo. Kako potreben bi bil tu vodovod! Pogorelcu je zgorela obleka in za 6000 din raznih slikarskih vzorcev. Zavarovan je pa le za 7000 din. Kdo je zažgal, se ne ve.

Loče pri Poljčanih. Jesen v deželo gre, vinski mošt pa grozdje napenja, dež primaka, da otava gnije, gosenice so nam zelje snedle in se še na repo spravile. Hren pa je itak njih sladčica. Rja tudi svoj posel opraviša, še toča nas je zadnjič obiskala. No, ja! Saj bi menda bil smrtni greh, če bi vsega tega obvarovani bili. Bog že menda ve, kaj dela, pravijo stari očanci. Sicer pa smo kljub temu veseli. Saj smo imeli kar dve nedelji gasilsko veselico. Pili, jedli in plešali smo veliko, a na Boga se nismo spomnili niti takrat, ko nas je na sebe med veselico opozarjal z bliskom in gromom. Ali je to prav? Zdi se nam, da tako malo preveč Boga izživamo in Njegovo jezo. Kaj? Sicer pa kulturni Ločani vendar vedo, da so na Slovenskem blizu Slovenskih Konjic doma. To namreč pri nas marsikomu ne gre v glavo. Toda upamo, da se bo tudi tem kdaj posvetilo v temnih glavah. — Kufri gor, kufri dol! To je že stara rečenica. In tako sta predstavljani od nas gđni David Ruža, učiteljica, in Wagner Rozika, pogodbenica poštarica. Prepričani smo, da se hosta na novih službenih mestih, prva v Trbovljah, druga v Dobrni, vsaj tako dobro počutiti kot sta se toliko let v Ločah. — Oh, koliko preglavic dela nekaterim obvezna telesna vzgoja! Pa menda ne bo tako hudo. Fantje fantovskega odseka pa pravijo: Vsak, ki ima kaj soli v glavi in je dobrega mišljenja, naj stopi v naše vrste in vseh skrbi bo prost! Saj fantovski odsek kot samostojno društvo pri nas obstoja že od preteklih nedelj, ko smo imeli po novih odobrenih pravilih že ustanovni občni zbor. — Cesta, ki jo gradimo skozi Suhadol proti špitališču, lepo napreduje. Pa brez nerga-

čev ne gre! Sedaj jim ni delovodja po volji, sedaj se jezijo nad pretrdim kamenjem, ki noče samo od sebe narazen, sedaj jim je pot predolga do dela. Nazadnje še niso z g. županom zadovoljni, ker jim pri delu gleda na prste in jim žulje preštevata ter nadzoruje, da katerega pod pazduho preveč ne boli. Bog pomagaj! Zadovaljni bi menda bili le takrat, če bi jim g. župan polne žepce denarja nasul ter jih odpustil, delo pa sam zastoj opravil. Pa dovolj naj bo očitne spovedi za danes, še drugič kaj. Bog živi!

Šmartno ob Paki. Selekcijška edinica priredi v četrtek 9. septembra razstavo plemenske živine bele slovenske govedi, združeno s premovanjem. K tej razstavi, oziroma premovanju, ki bo za živinorejce in ljubitelje lepe živine zelo poučna in zanimiva, se pričakuje od vseh strani obilna udeležba.

Vojnik. Po Kranjskem podirajo evharistične križe, pri nas pa so začeli podirati oltarje. Na Jernejevo nedeljo, 29. avgusta, se je vršila običajna procesija skozi trg. Ob ograji Kolarjevega vrta so sosedji postavili lep oltar. Ko je prišla procesija v trg, pride h gospodu Kompanu, ki je pomagal okrasiti oltar, občinski sluga, rekoč: »V imenu občine vas pozivljamo, da odstranite oltar!« Gospod Kompan tega seveda ni storil, ker je bil lotar postavljen po župnikovem naročilu in je vedel, da ga zaradi tega nikdo ne sme odstraniti brez župnikovega dovoljenja, tudi občina ne. Nato je občinski sluga pobral vse predmete z oltarja in jih spravil v občinsko hišo. Nato sta mu pomagala dva fanta oltar kratkoma razbiti in podreti. Procesija pride. Ko gre mimo hiše dr. Mikuša, tržkega župana, skoči naenkrat skozi okno te hiše fant Rudolf Kveder, lučen mesar, očitno z izzivalnim namenom. Ker se pa vpričo Najsvetejšega nikdo ni zmenil za njegovo izzivalno obnašanje je kmalu zopet zginil v Mikuševi hiši. Posebno pozornost pa je vzbudila gruča fantov, stoječih ne daleč od podrttega oltarja, o katerih se ve, kakšnim organizacijam pripadajo. Ljudje so dobili vtis, da so bili ti fantje pripravljeni v slučaju prepira, ki bi ga izzval Kveder, dejansko poseči vmes. Procesija je šla mirno naprej in četrti evangelij se je pel v farni cerkvi. Dares ni več nobenega dvoma, kdo je poglavitni krivec, ki bo prejel tudi zasluženo plačilo. Obžalovanja in pomilovanja vredna je le mladina, ki se da v takšne namene izrabljati.

Potreba sladkanja letošnjih vinskih moštov.

Stanje vinogradov je letos precej zadovoljivo, le skrajno neugodno vreme v drugi polovici meseca avgusta je vplivalo na razvoj grozdja slabo. Mokrota je povzročila, da so pričele nekatere sorte, kakor beli burgundec, klevna, silvanec že gniti. Le sončno vreme septembra in oktobra lahko popravi, da bo letošnji vinski pridelek kakovostno dober. V nasprotnem slučaju pa bo letos potrebno z dodatkom sladkorja mošte izboljšati. Na vsak način pa bo to potrebno tam, kjer je toča tekom poletja trje poškodovala.

Radi tega opozarjamo merodajne oblasti že sedaj, da pravočasno omogočijo vinogradnikom dobavo trošarine prostega sladkorja. Pri lanskem uporabi trošarine prostega sladkorja so imeli namreč vinogradniki težkoče, ker so ga dobili prepozno, v že povrelih vinih pa pozneje dodani sladkor ni več povrel. Da bi pa uporabljali vinogradniki sladkor, ki se prodaja v trgovini, je nemogoče, ker sedanje vinske cene to popolnoma onemogočajo. Vinarsko društvo.

Pri lenivosti črevesja,
črevesnem katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ - JOSEFOVA
grenčica zapeko dolnjih organov dobro in naglo.

Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ - JOSEFOVA
vode odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15485/35.